

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συντάσσμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τὸ κατ' εἶοχον παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὲς παρασχόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπερβολὰς καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7. — Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' ἀνδρομὰ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἔν. ἔτος.

ΕΚΑΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15. — Ἐν τῇ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν ἈΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Αἰόλου, 117, ἐναντὶ Χρυσοσπηλακώσεως.

Περίοδος Β'. — Τόμ. 3^{ος}.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἀπριλίου 1898

Ἔτος 20^{ον}. — Ἀριθ. 14

Η ΣΦΙΓΕ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 97)

— Ἐρχονται πολλὰ πλοῖα εἰς τὴν Τρίστην-Δακόναν; τὴν ἠρώτησα.
— Ἀρκετὰ, δόξα σοι ὁ Θεός! ἀπὴνητην ὁ Γκλάς.
— Τὸ καλοκαίρι;
— Βέβαια τὸ καλοκαίρι... ἄλλα ἔρχων καὶ ποτὲ χειμῶνα ἐδῶ.
— Σὰς συγγαίω, κύριε Γκλάς.
Κρέμα ὅμως νὰ μὴν ἔχη ἡ Τρίστην-Δακόννα ἓνα λιμένα πούλαγιστον.

— Λιμένα; Καὶ τί νὰ τὸν κάμη; Ἀφ' οὗ ἡ φύσις ἐφρόντισε νὰ τῆς κατασκευάσῃ τὸν ὄριον καὶ ἀσφαλέςτατον αὐτὸν ὄριον, ὃ τεχνικὸς λιμὴν θὰ τῆς ἦτο ὀλωςθιόλας περιττός! Διὰ τί νὰ δυσαρεστήσω τὸν καλὸν αὐτὸν ἄνθρωπον, ὃ ὁποῖος ἐφαίνετο τόσο ὑπερήφανος διὰ τὴν νῆσόν του; Δὲν ἔφερα καμμίαν ἀντίρρησην, καὶ συνωμλήσαμεν φιλικώτατα περὶ πολλῶν καὶ διαφόρων. Μὰ ἐπρότεινε νὰ κάμωμεν μίαν ἐκδρομὴν ἀνά τὰ πυκνά δάση, τὰ καλύπτοντα, σχεδὸν ἕως τὸ ἡμισυ τοῦ βύθου του, τὸ κεντρικὸν ὄρος τῆς νήσου. Τὸν ἠγαρίστησα, ἀλλὰ δὲν ἐδέχθη τὴν πρότασιν, διότι τὰς ὀλίγας ὥρας τῆς ἐκεῖ διαμονῆς μου θὰ ἐχρησιμοποιοῦν πρὸς μελέτας ὀρυκτολογικὰς ἐπειτα, ὃ Ἄ λ θ ρ α ν ο ς θινεχώρει ἀμέσως, ἀφ' οὗ παρελαμβάνεν ὅ,τι ἐχρειάζετο.

— Πὰρα πολὺ βιάζεται ὁ πλοίαρχός σας! μοὶ εἶπε τότε ὁ Γκλάς. Καὶ ποῦ πηγαίνει, παρακαλῶ, ἡ γολέττα σας, ἠναχωροῦσα ἀπ' ἐδῶ;

— Εἰς τὴν Φαλλκλάνδην, ὅπου πρόκειται νὰ ἐπισκευασθῇ.

— Καὶ σεις, κύριέ μου, εἰσθε

ἀπλῶς ἐπιδίτης τοῦ Ἀλθράνου, ὑποθέτω;
— Βεβαίως, κύριε Γκλάς. Εἶχα μάλιστα σκοπὸν νὰ μείνω εἰς τὴν Τρίστην-Δακόναν ὀλίγας ἐβδομάδας, ἀλλ' ἡ νῆκάσθη νὰλλάξω σχέδιον.

— Αὐποῦμαι πολὺ, ἀνέκραξεν ὁ διοικητὴς τῆς νήσου πὰρα πολὺ! Θὰ ἡμεθα εὐτυχεῖς νὰ σας φιλοξενήσωμεν...

— Κ' ἐγὼ ἐπίσης, κύριε Γκλάς. Αὐποῦμαι πολὺ ποῦ δὲν ἠμπορῶ νὰ ἐπωρὶληθῶ μίᾳς τόσο καλῆς εὐκαιρίας...

Πράγματι, εἶχεν ἀποφασίσῃ νὰ μὴ ἐγκαταλείψω ἀκόμη τὴν γολέτταν. Εἰς

τὴν Φαλλκλάνδην, ὅπου θὰ μετέβαινα τώρα, θὰ εὕρισκα καλλίτερα πλοῖον διὰ νὰπέλω κατ' εὐθείαν εἰς Ἀμερικὴν βεβαίως δὲ ὁ πλοίαρχος Λάν Γκὺ δὲν θὰ ἤρνετο νὰ μείνῃ ἐπὶ τοῦ Ἄ λ θ ρ α ν ο ὡ μέχρι Φαλλκλάνδης.

— Εὐρετε, μοὶ εἶπε τότε ὁ Γκλάς, ὅτι ἀκόμη δὲν εἶδα τὸν πλοίαρχόν σας;

— Οὔτε θὰ τον ἴδῃτε, ἀπήνητησα, διότι μοῦ φαίνεται ὅτι δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ ἐξέλθῃ.

— Μήπως εἶνε ἀσθενής;

— Διόλου. Ἀλλὰ, βλέπετε, τὸν ἀναπληροῦν εἰς ὅλα ὁ ὑποπλοίαρχος.

— ὦ, τί ὀλιγόλογος ποῦ εἶνε αὐτός ὁ κύριος Τζέμ-Βέσι! Κάπου-κάπου θὰ βγάλῃ καμμιὰ λέξι. Τὸ εὐτύχημα εἶνε ὅτι τὰ χρήματα βγαίνουν εὐκολώτερα ἀπὸ τὴν τσέπην του, παρὰ τὰ λόγια ἀπὸ τὸ στόμα του. Αὐτὸ εἶνε τὸ σπουδαιότερον, κύριε... πῶς, παρακαλῶ;

— Ζώρλιγκ, ἀπὸ τὸ Κοννεκτικουττον.

— Χαίρω πολὺ. Καὶ ἰδοὺ ὅτι μανθάνω τὸν ὄμά σας, πρὶν μάθω τὸν ὄμα τοῦ πλοίαρχου σας.

— Ὀνομάζεται Γκὺ. Λάν Γκὺ.

— Ἄγγλος;

— Μάλιστα.

— Ἐπρεπε, νομίζω, νὰ λάβῃ τὸν κόπον νὰ ἐπισκευθῇ ἓνα συμπατριώτην του, κύριε Ζώρλιγκ! Ἀλλὰ σταθῆτε... ἐγὼ ἐγνωρίσα μὰ φερά ἓνα πλοίαρχον, ὃ ὄποιος ὀνομάζετο Γκὺ... Γκὺ.

— Οὐίλλιαμ Γκὺ Ἰωὺς; ἠρώτησα Ζωηρῶς.

— Ἀκριβῶς, Οὐίλλιαμ Γκὺ.

— Ὁ ὄποιος ἐκυβέρνα τὴν Ἰάναν;

— Τὴν Ἰάναν, μάλιστα.

— Μίαν ἀγγλικὴν γολέτταν, ἡ ὄποια ἐστάθμευσεν εἰς

Ἐκεῖ συνωμλήσαμεν φιλικώτατα περὶ πολλῶν καὶ διαφόρων... (Σελ. 105, στήλ. α')

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΜΙΚΡΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

Η ΠΑΣΧΑΛΙΑ

(Γδε την προκήρυξιν εις το 3ον φυλλάδιον, σελ. 19)

Πρέπει να δηλολογήσω, ότι το θέμα του Μικρού τούτου Διαγωνισμού δεν ήτο πολύ εύκολον, και ότι το έδιδα με κάποιον διαταγών περί της επιτυχίας του. Έδω, βλέπετε, δεν επρόκειτο περί α-

Η ΠΑΣΧΑΛΙΑ

Εικόνη ΙΩΑΝΝΑΣ Ν. ΜΑΡΚΕΤΤΗ (Πρώτον Βραβείον)

[Φωτογραφία του πρωτοτύπου υπό μικροσκόπιον 1/4]

πλής θαλασσογραφίας, περί άψύχου τοποθεσίας, εκ του φυσικού ή κατά φαντασίαν. Έζητήετο μία σύνθεσις, ή οποία να σου παρουσιάξη μίαν ιδέαν ώρισμένην, ώστε να την βλέπησ και να λέγησ: «Α, είνε Πάσχα!» Έννοείται δε ότι, τόσον ή σύλληψις μιās τοιαύτης συνθέσεως όσον και ή εκτέλεσις, — προπάντων όταν έχη πρόσωπα, — είνε δυσκολώτατα πράγματα. Και όμως αί νεαροί ζωγράφοι δεν έδωκαίωσαν διόλου τούς φόβους μου! Απεναντίας! Φαντασθήτε την έκπληξίν μου και την χαράν

μου, όταν είδα να συσσωρευθόν εις το Γραφείον μου τόσαι χαρακτηριστικά είκόνες, τόσον ώραιές Πασχαλιές. Περί τούτου δύνασθε να κρίνετε άμέσως με έν βλέμμα, εκ των εικόνων, τας όποιās δημοσιεύω σήμερα, κοσμήματα άληθή του πασχαλινού μου φυλλάδιου. Άλλα μη νομίζετε ότι και από τας άλλας, τας όποιās δεν έχω τόπον να δημοσιεύσω, πολλαί δεν ήσαν επίσης ώραιαι. Α, είνε άξιοι συγγραφεύων οί νεαροί μου ζωγράφοι! Το είπαν και οί ειδικοί καλλιτέχναι, οί όποιοί είχαν την κλωσύνην να εξετάσουσ τας εικόνας και να με βοηθήσουσ εις την κρίσιν.

Τώρα θα εισέλθω εις τας λεπτομερείς. Καί πρώτα πρώτα ιδού τ ή εργον του Δδν Κοσμοκύθα Πατέρα. Είπα τ ή εργον, διότι ή εύφυής αύτός φίλος μου, άν και δεν καταγίνεται εις την ζωγραφικήν, συνέλαβε την ιδέαν να λάβη μέρος και εις αυτόν τόν Διαγωνισμόν, στέλλων, αντί είκονος, έν ποίημα, (έν συνθέντων) υπό τόν τίτλον «Η Πασχαλία!» Θά μου είπητε ίσως ότι έν ποίημα — και μάάλιστα έν συνθέντον, — μετέχει και μουσικής και ζωγραφικής, και ότι από τα

δύο αυτά, είμπορώ να κρατήσω την ζωγραφικήν και να το συμπεριλάβω καλλιτεχνικά εις την κρίσιν. Έγω άλλ' έγω θά το άποκλείσω πάλη, διότι ή ζωγραφική ή αύτή είνε παρα τούς όρους του Διαγωνισμού. Δεν είπα, ότι αί εικόνες πρέπει να είνε μαύραι επάνω εις άσπρο χαρτί; Έ, λοιπόν τ ή συνθέντον του Δδν Κοσμοκύθα είνε γραμμένον με λίλα μελάνην επάνω εις κίανον χαρτί, — παρατυκία την οποίαν θα παρέβλεπα μόνον, έν τ ή συνθέντον ήτο... άριστούργημα!

Μεταξύ των εικόνων, αί όποιαί ως έργα πολύ άρχαίων, δεν μαρτυρούν άκόμη εξηρημένην χείρα, αλλά μόνον έπίδας είμπορούν να έμπνεύσουσ, όνα φέρω τ ή «Γουόγγρισμα» του Α λ έ ξ ά ν δ ρ ο υ Α. Μιχαηλίδου, την «Πασχαλιάν» του Αστρουτ ή σ Α ύ γ ή ς, την «Ανάστασιν» του Χιο νο σ κ ε π ο ύ ς Ο λ ύ μ π ο υ και τ ή «Κηρωπιλειόν» του Ε λ λ η ν ο ς Πυ ρ ο θ ο λ η τ ο ύ.

Η Έ λ λ η ν ι ς Κ α λ λ ι τ έ χ ν ι ς μου έστειλε δύο «Παιδάκια του τσουγγρίζου» αύτά. Άρκετά καλή σύνθεσις και τ ή κυριώτερον, έντελώς πρωτότυπος. Η Έ λ λ η ν ι ς Κ α λ λ ι τ έ χ ν ι ς δεν άντέγραψεν από πουθενά ούτε τ ή σύνολον, ούτε καμίαν λεπτομέρειαν. Έκαθήσε και έζωγράφισ μίαν της. Δι' αυτό κυρίως την επαινώ και την προβάλλω ως παράδειγμα εις μερικούς άλλους, — δεν τους άναφέρω, — οί όποιοί ένόμισαν ότι θα με γελήσουσ, άντιγράφοντας τ ή πρόσωπα των από εικονογραφημένα περιοδικά και... από φειγουρίνα!

Ο Κ ω ν ς Σ χ υ ρ ι α ν ό ς έζωγράφισε μίαν εκκλησίαν, καθ' ήν σιγγιμήν οί άνθρωποι εξέρχονται με τας λαμπάδας των, μετά την νυκτερινήν λειτουργίαν του Πάσχα. Τ ή σχέδιον δεν είνε πολύ επιτυχές, άλλ' ή εργασία του λεπτοτάτη, όλω με πέννα.

Έκκλησίαν επίσης έζωγράφισε και ή Α γ γ ο υ ρ ο λ ο γ ι ώ τ α τ ο ς, εκκλησίαν και ή Ζ ε θ ά ν. Πολύ καλά σχέδια και τ ή δύο, άλλ' υπό έποψιν εκτελέσεως τ ή Ζ ε θ ά ν είνε άνωτέρον. Ο ούρνός του πολύ ώραίος, και τ ή δένδρον του επίσης. Η εκκλησία του είνε εκκλησία χωρίου, και όπισθεν του ίερού φαίνονται οί σταυροί του νεκροταφείου άριστερά έζωγράφισε και δύο επαιτά, οί όποιοί ζητούν έλεημοσύνην από τούς χριστιανούς, τούς άπερχομένους με τας λαμπάδας των. Κάτι σου έμπνέει αυτό τ ή σχέδιον.

Πολύ άνωτέραί των προηγουμένων είνε αί κατόπιν εικόνες:

Ο Τ ρ ε χ α γ υ ρ ε υ ό π ο υ λ ο ς διακρίνεται δια την λαμπράν του εκτέλεσιν. Ο πυλών εκείνος της εκκλησίας, από τόν όποιον εξέρχονται άνθρωποι, ένω εις τ ή βάθος φαίνονται άλλοι, είνε πάρα πολύ καλά ζωγραφισμένος. Και τ ή πρόσωπα έχουν πολλήν έκφρασιν, και ή φωτισκίσις είνε τέλεια και τ ή σύνολον έν γένει πολύ καλαισθητόν. Βεβαίως δε ή εικόνη του θα έτίθετο εις πολύ άνωτέραν θέσιν, άν δεν είχε μίαν ουσιαστικήν έλλειψιν: Στερείται χαρακτηρισμού πασχαλινού. Και άν υποθέσωμεν ότι τ ή έννοή τις, ότι πρόκειται περί έξόδου από εκκλησίαν, — διότι τίποτε άλλο εκτός του πυλῶνος δεν φαί-

νεται, — πώς θα έννοήση έμωσ ότι ή έξοδος γίνεται μετά την πρώτην άνάστασιν; Αλήθεια τ ή γράφει κάτωθεν ή Τ ρ ε χ α γ υ ρ ε υ ό π ο υ λ ο ς άλλ' αυτό δεν άρκει. Αν είχαν τουλάχιστον οί άνθρωποι του λαμπάδας!

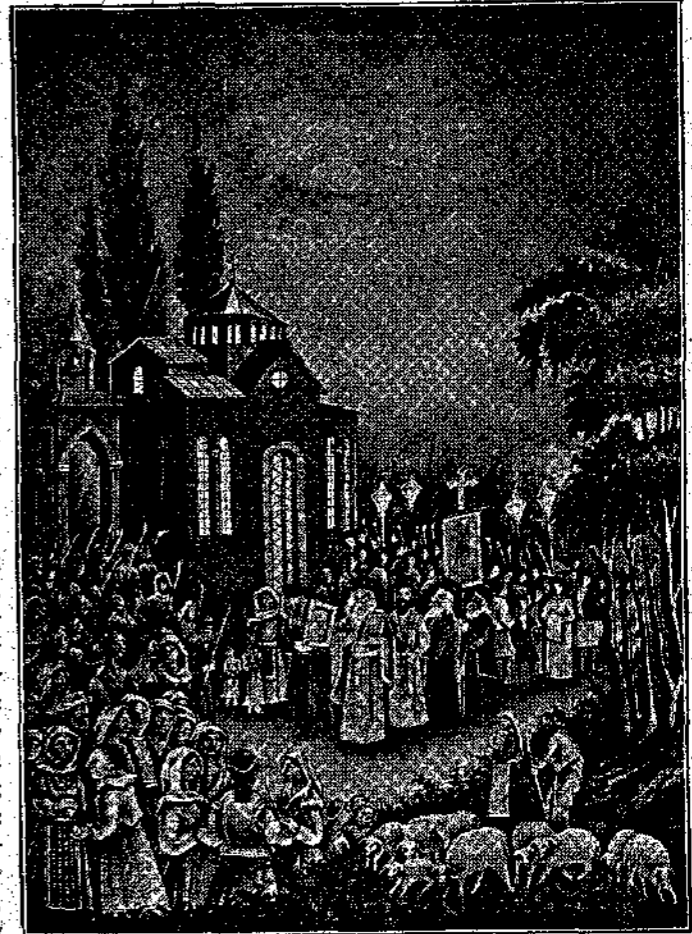
Κοιμώτατος, χαριτωμένος ή κλώνος της πασχαλιās, τόν όποιον έστειλεν ή Τ α ν α γ ρ α ί α Κ ό ρ η. Ζωγραφίζει με πολλήν λεπτότητα ή φίλη μου αύτή! Εις τ ή μέσον έχει και μίαν φωλεάν με αύγά, άποτελοῦσαν ώραϊόν συμπλέγμα με τόν κλώνον. Μίαν άπορίαν έμωσ έχω: Άρά γε τ ή αύγά εκείνα είνε αύγά του Πάσχα;

Επιτυχιστάτη ή σύνθεσις της Χ α λ κ ι ο ί κ ο υ Α θ η ν ά ς. Είνε έξοχη και άνοιξίς, πύσχα σωστόν. Εις τούς κλάδους μιās μεγάλης άνθισμένης πασχαλιās, ψάλλουν πτηνά, ένω πετοῦν χρυσαλλίδες άνωθεν της κεφαλής μικρής κόρης, ή οποία κρατεί μίαν άγκαλίδά άνθισμένων κλωνίων πασχαλιās. Παρά τούς πόδας της βελάζει ένα άρνάκι — τ ή άρνάκι του Πάσχα. Άριστερά άνοίγεται έν μέγα πλαίσιον, καλύπτον τόν κορμόν του δένδρου, και έντός του πλαισίου φαίνεται εις άγγελος — ή άγγελος της Άναστάσεως. Εις την ώραιαν αύτην εικόνα ή σύλληψις άμειλίχτη με την εκτέλεσιν. Υπάρχει δηλαδή μίς ισοροπία μεταξύ των δύο, την οποίαν δλίγισται εικόνες του διαγωνισμού έπαρουσίασαν.

Μετ' ή τήν Α ν ά σ τ α σ ι ν. Είνε ή εικόνη της Α ί μ ν η ς Μ α ρ ε ω τ ι δ ο ς. Μία οικογένεια επιστρέφει από την εκκλησίαν και εισέρχεται εις τ ή εστιατόριον, όπου άναμένει έστρωμένη ή τράπεζα με τ ή κόκκινα αύγά και

με τ ή συνθήκη έδέσματα της νυκτός του Πάσχα... Εύτυχιστάτη ή εύρεσις του θέματος, εύφυστάτη ή παράστασις της ιδέας. Κανείς άλλος δεν έπέτυχεν εις την έμπνευσιν τόσον, όσον ή Α ί μ ν η Μ α ρ ε ω τ ι δ ο ς. Δεν είνε ανάγκη να γραφή τίποτε κάτωθεν της χαρακτηριστικωτάτης αύτης εικόνης. Μόλις ίδης τούς άνθρώπους εκείνους με τας λαμπάδας μέσα εις τ ή σπιτι, και άμέσως θα είπης. «Είνε Πάσχα!» Καμία άμφιβολία, καμία παρεξήγησις δεν χωρεί. Αν δε και ή εκτέλεσις της εικόνης — ή όποις δυστυχώς χωλαίνει, — ήτο αναλόγος με την ιδέαν, άφεύκτως αύτή θα έλάμβανε τ ή πρώτον βραβείον.

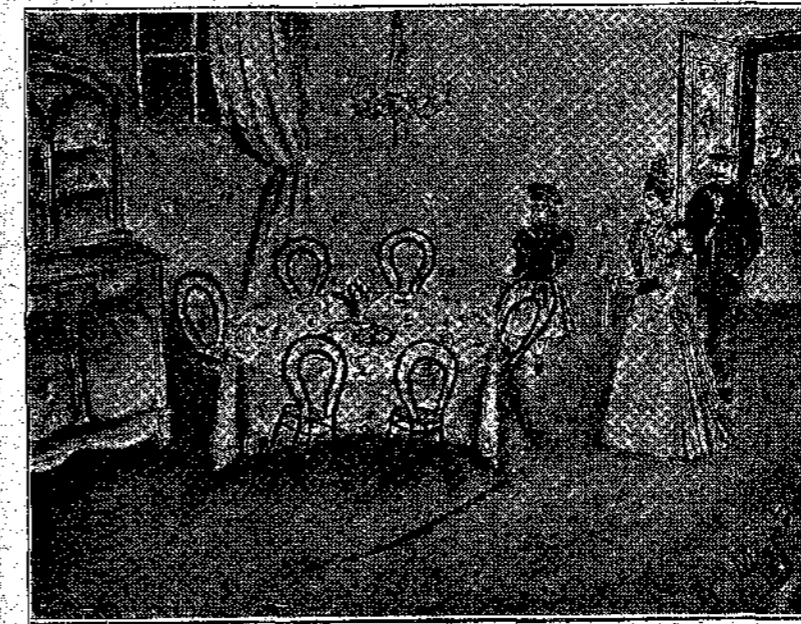
Πολύ άπλουστέραν μέθοδον, δια να παραστήση τ ή Πάσχα, ήκολούθησεν ή Α ν τ ι γ ό ν η Π. Γ α τ ρ ι δ ο υ. Αύτή επροτίμησε να ζωγραφισή την τελετήν της Άναστάσεως, αύτην καθ' ήαυτήν, έξωθεν της εκκλησίας ένός χωρίου. Άλλά πόσας δυσκολίας έπαρουσίαζεν ή εκτέλεσις ένός τοιούτου θέματος! Τ ή δύσκολα πού είνε τ ή συμπλέγματα των ανθρώπων, αί μεγάλαί μάζαι του πλήθους, τας όποιās άπτήτει τ ή θέμα. Και όμως βλέπετε, ότι ή Α ν τ ι γ ό ν η Γ α τ ρ ι δ ο υ κατώρθωσε να υπερνικήση τας μεγαλητέρας δυσκολίας και να ζωγραφισή μίαν εικόνα, ώραιαν έν τ ή συνόλω, με καλās αναλογίας, με καλās σκιάς και με καλās λεπτομερείας, — άν εξαιρέσωμεν την ασχημίαν μερικῶν προσώπων, τ ή όποια ήμποροῦσαν βέβαια να είνε και ώραιώτερα.

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Εικόνη ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ Π. ΓΑΤΡΙΑΔΟΥ (Δεύτερον Βραβείον)

[Φωτογραφία του πρωτοτύπου υπό μικροσκόπιον 1/4]

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΝ

Εικόνη ΑΙΜΗΝΗΣ ΜΑΡΕΠΤΙΔΟΥ (Δεύτερον Βραβείον)

[Φωτογραφία του πρωτοτύπου υπό μικροσκόπιον 1/4]

Αλλά ή καλλιτέρα εικόνη εξ όλων είνε ή «Πασχαλία» της Γ ω ά ν ν α ς Μ α ρ κ έ τ τ η. Πρώτον, κανείς δεν είμπορεί να είπη, ότι δεν έκπληροί τούς όρους του Διαγωνισμού μας. Η εκκλησία εκείνη ή φωτισμένη, εκ της όποιās εξέρχονται άνθρωποι με λαμπάδας, ή πασχαλία εκείνη ή άπλωμένη κάτω, άκόμη και τ ή άρνάκι — όλα σε πείθουν ότι είνε Πάσχα, και μόνον Πάσχα. Η ιδέα της Α ί μ ν η ς Μ α ρ ε ω τ ι δ ο ς υπήρξεν εύφυστέρα — άλλα και ή ιδέα της Γ ω ά ν ν α ς Μ α ρ κ έ τ τ η δεν έπαμφοτερίζει τουλάχιστον άρκει να προσέξη τις όλίγον, δια να πεισθή άδιστακτως, ότι

με λησιμόναι (μοσασειδας) — δ. Δημ. Ἀρίθας καθός, καὶ πλείοι οἱ ἄλλοι, τὸν Νικόλαον Καρθούνη διὰ τὸ βραδύον τὸν καὶ ζητεῖ μετ' αὐτοῦ ἀλληγοροῦσαν — δ. Ἰσημερινὸς τοῦ Κόσμου ζητεῖ τὸ δνομα τοῦ Ἀρχιναύαρχου Θεμιστοκλέους — τὸ Ἄψι Σβόσε ἐρωτᾷ τὴν Ναυτικοῦσαν ἂν θά φῶγη γρήγορα δ. ἂν τὴν Κι φάλλησιαν. —

Ὁ «Συμῶνης Συναγερσμός» ἐστὶν «Σύλλογον Κάλυδο». *

Διὰ τῆς γραμματικῆς τοῦ Ἀρχικαὶ τῆς Φιλίας Τὰ ἴδια πού τοῦ εὐχθῆσθε τοῦ εὐχεται κ' ἐκεῖ νο:)

Συνοδεύμενα μὲ διπλῆς εὐχᾶς ἐπιτυχίας.

Δι' ὁμοίαν πληροφορία παραλείπονται ἐλλείψε. χῆρου.

**Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νάν-
ταλλαξέου:** Τὸ Πράσινο Λειβάδι μετ' τὴν
Μέλλουσαν Καλλιτέχνιδα καὶ Ναυτικοῦσαν —
δ. Ἀραχτὴ τοῦ Μέλαντος Ἀρμυῶ μετ' τὸν Φίλι-
Φίλι καὶ Ναυτικοῦσαν — δ. Ἀγομάδος μετ'
τὴν Διόδοτον. Τι με μείλι, Ἄδραν τοῦ Βου-
ροῦ, Ἄρκαρον τῆς Φιλίας καὶ Τὸν Τσόν —
τὸ Ἴονιον Πέλαγος μετ' τὸν Κεραυνο-
βάλον Δία, Ἦσογ, Ἀεράκι, Λευκὴν Λύρα
καὶ Λευκὴν Πόλι. — ἡ Ἑομεράδα μετ' τὴν
Τοξοῖδα Ἀρτεμιν, Ἄρκαρον Ἀρτεμιν καὶ
Ναυτικοῦσαν — ἡ Ἀρχαία Ἑλληνίς μετ' τὸν
Πῆφ Πῆφ. — Ὁ Ἰσημερινὸς τοῦ Κόσμου μετ' τὴν
Ἰππολίδα — δ. Φιλοθάνατος μετ' τὸ Ταπεινὸν
Ἴον, Σεντημερὴν Ἑλληνοπούσαν, Γλυ-
κίαν Ἑλιθὰ καὶ Ἀη-Χούγγ-Τσάγγ — δ.
Στασιμό: Φεγγίτης μετ' τὴν Λευκὴν Φουσα-
τέλλαν, Τῆ-Τῆ-Μπαῦ-Μποῦ, Κροκοπέ-
πλον Ἠδ. Κῆμα τῆς Σαλαμῖνος καὶ Μικρὸν
Τρυπανιστὴν — δ. Δημ. Π. Ἀρίθας μετ' τὴν
Ἄδραν τοῦ Βουροῦ, Παλληκάρη τῆς Ἀσίας,
Χρυσάνθη, Α. Στεφανίδου, Ἀρχοῦν Α. Σα-
σωνάκη, καὶ Μικρὸν Τρυπανιστὴν — δ. Ἀρ-
χιστράτης Ἐθνοβιάδης μετ' τὴν Μέλλουσαν
Καλλιτέχνιδα, Πολικὸν Ἀστέρη, Μαρίας
Πρεζάνη καὶ Μικρὸν Τρυπανιστὴν — δ. Κά-
τος Ἐρώτος μετ' τὸ Μῆν τὸ πῆς οὐ κατένα,
Ἀρδὸν Βύρωνα Φιλέλληνα Μικρασιάτην,
Τροχαγροπούσαν καὶ Βελλεβυδ — δ.
Στασιμό: Ἰππολίτη μετ' τὴν Κροστολλώδη
Πηγήν, Λευκὴν Πόλι, Ἀνθισμένον Μενεξῆν
Καρδοῖδα καὶ Ἄδραν τοῦ Βουροῦ — δ. Φαρ-
μακὸς μετ' τὸ Θεμάκι τοῦ Καραπαμπᾶ —
δ. Ἐρευνητικὸν τῶν Ψευδωνύμων μετ' τὴν Πα-
λαιοῦσαν τοῦ Ἐθροῦ, Ἑλληνικὴν Σηματὰν
καὶ Γενναίαν Σουλιώτισσαν — ἡ Ἰπποβρύχιος
Ἄμυνα μετ' τὴν Κροκοπέπλον Ἠδ. Μοραχῆν
τῆς Πεντέλης καὶ Ἀστροφγγιάν — δ. Μελαγ-
χρινὸς Γαλανομάτης μετ' τὴν Τοξοῖδα Ἀρ-
τεμιν καὶ Σεντημερὴν Ἑλληνοπούσαν. —
δ. Παν Ν. Ζερβὸς μετ' τὸν Ἀλέξανδρον Κάπ-
παρι. — δ. Ἰπποβρύχιος Δόκιμος μετ' τὴν Ἀνα-
λοῦσαν, Ταβιαν-Ταβία, Μαρίας Μεγαπά-
ρον καὶ Στέφανον Βουλγαρὸν — ἡ Πετραία
Ἀραβία μετ' τὸν Ρωμαῖον Κιζέρινα καὶ Μαρ-
γαριταρέγιον Σταυρόν. — δ. Γενναῖος Λέσβιος
μετ' τὸν Τσόν-Τσόν, Ἀστρολόγος τῆς Λέσβου,
Ναυτικοῦσαν καὶ Σανθὴν Ἑλληνοπούσαν —
ἡ Ἰπποβρύχιος μετ' τὸν Θαυμαστὴν τῶν
Ἐρωτῶν Τεργῶν, Ἰωάννην Γροῦ, Πάλλουσαν
Καρδίαν καὶ Σαταράν. — ἡ Ἦσος τῆς Ἀστρο-
νομίας μετ' τὸ Τόκο τοῦ Φοῖβου, Ἀνδρείον
Ἐθροῦν, Τσόν-Τσόν καὶ Βικτωρα Κοκκιρά-
την. — δ. Ἐθροῦς Ἰγναριὸς μετ' τὸν Κουταλι-
την, Ἀνθισμένον Ἀναγινῶν, Ἀρδὸν Βύρωνα
Πακαροῦσαν τῆς Πεντέλης καὶ Καρχηριαν
τοῦ Ἀγάλου. — ἡ Λεωμοιάτικη Διακίδα μετ'
τὴν Μέλλουσαν Καλλιτέχνιδα. Μῆν τὸ πῆς
οὐ κατένα καὶ Ἰθίδα — ἡ Σανθὴ Καρ-
δοῖσος μετ' τὸν Κόντε Ραπαρᾶν. Τρελλὸ
Ἀεράκι, Ἡλιοτρόπιον, καὶ Ἄψι-Σβόσε —
ἡ Γενναία Σουλιώτισσα μετ' τὸν Κόντε Ραπα-
ρᾶν, Ζήσην, Τρελλὸ Ἀεράκι καὶ Τατα-

γρῶσαν Κόρη. — ἡ Κόρη τῆς Ἑλλάδος μετ'
τὴν Ἑλληνικὴν Σηματὰν — τὸ Δασίδης Πῆ-
λιος μετ' τὴν Ναυτικοῦσαν, Κόρη τοῦ Πηλίου
Κομητοῦ τοῦ Φαλήρου, τῆς Δρ. Κιζοῦνη
καὶ Κόντε Ραπαρᾶν — δ. Ἀγγιρολόγος
γατος μετ' τὸν Ἀρχοῦν Σαπονάκη, Ἠλι-
όλοτος Πρωτὰν καὶ Ζαππίδα — δ. Μπαρ-
Μποῦ μετ' τὸν Μικρὸν Διάβολον καὶ Ἀντίο
Μαστέλο — δ. Δημ. Ἀρίθας μετ' τὸν Παπουτσο-
μέτρον Γάτον, Ἰσημερινὸς τῆς Τερψιδος,
Ἰσημερινὸς τοῦ Κόσμου, Βασιλεῖα τῶν Ὁ-
ρέων, καὶ Τερψικέρωνος Δία.

Ἀπὸ ἑνα γλυκὸ φίλακι στέλλει ἡ
Διαπλάσις πρὸς τοὺς φίλους τῆς: Τῆ-Τῆ-
Μποῦ-Μποῦ (διὰ τὴν σύντομὴν ἡ ἐπιστολὴν
σου;) Μελαγχρινὸν Γαλανομάτην (πολύ
καλὸν τὸ ποιητικόν σου) ἀλλὰ εἶπα, ἐπὶ ἔργα
τῶν συνδρομητῶν μου δὲν δημοσιεύω! Ἀκρίταν
(ὁ ὅποιος ἔχει ἕνα θεῖον, μαθητὴν τῆς Ἀτάξως
τοῦ Δημοκρίτου Σχολίου φαντασθῆτε τὴν μεγά-
λος θεός!) Μικρὸν Συμποθητικόν, Φίτ-Φίτ,
(εἰς δίκας σου τὰς ἐρωτήσεις ἀπαντῶ καί!) Με-
κρὸν Ὀπλαρχηγόν, Ἀρσοῦρον Χορταράκι,
Παναγιώτη Α. Οἰκονομίδη (εὐχαριστῶ
θερμῶς ἔσπευδα τὴν ἐπιστολὴν σου πρὸς τὸν
Κολοσσὸν τῆς Ρόδου), Γενναῖον Λέσβιον (ἔ-
σπευδα) Ἄδραν τοῦ Φαλήρου (ἔσπευδα: θὰ
ἔγῃ; μὴ λυθῆσαι νὰ ἐξοδεύῃ δι' ἂν σὲ τέρπει
καὶ σὲ οὐδασί;) Ἀστρον τῆς Ἀθήνης (τὸ ὁ-
ποῖον ἀπὸ τοῦς Διαγωνισμοῦς ἠγάπησε τόσῳ πολὺ
τὴν Ζωγραφικὴν, οὐτὲ τοῦ χρόνου θὰ ὑπάγῃ εἰς
τὸ Πολυτεχνεῖον ἀλλὰ καὶ τὸ καλοκαίρι εἰς τὸ
Μαρούσι: τὴν ἄρα καὶ θὰ περάσῃ!) Μοθροῦσαν,
Λεωμοιάτικη Διακίδα (ὁ κ. Φαίδων σ' εὐ-
χαριστῆ δι' ὅσα γράψεις τὴν ἐνδιαφέρουσα ἐπι-
στολή!) Ἀντίο Μαστέλο, Ἀγγιρολόγος (ἔσπευδα
μετ' τὴν γραμματικὴν ἐπιθυμίαν αὐτῆν καὶ ἡ μετα-
θεσὶν μίαν πληροφορία, εἴνε ἀρετὴ ἀπάντησις:
κατενοθεύσασμένους ὁ κ. Φαίδων μετ' ὅσα γράψεις),
Κόρη τῆς Ἑλλάδος (ἡ ὅποια εἶχε νὰ μοῦ
γράψῃ τόσον καιρὸν!) Δασίδης Πῆλιος (πᾶν
μέτρον ἔρπον: ἔχει δίκην ὁ μπαρβᾶς καί...
πρόσχε μὴ χωρηθῶμε!) Ἀγγιρολογιστῶν
Μπαῦ-Μποῦ, Δημ. Ἀρίθας (ἄθος εἰς τὴν
ἀριθμητικὴν δὲν ἔχει σημασίαν) Στεφανὸν Με-
σαίωνα (πρῶτην φορὰν ἀκούω τὸ βιβλίον τοῦτο
καὶ τοῦ προηγουμένου, δὲν τὸ ἤξευραν) Ἐμπέθο
κλέα (μικρὸν τὸ κακόν!) Πῆφ Πῆφ, Χιου-
νοπέπλη Ὀλυμπόν (νὰ γράψῃς τὴν πόλιν καὶ
ἔξο τὴν συνοικίαν οἱ ἀποικιστῆς τὴν δολο-
φονίαν κατεδικασθῶσαν εἰς θάνατον) Φάλλουσα
Ρόακα (ἔγῃ εἴνε ἄλλος) Τρυπῶν Ἀπόλ-
ωνα Γλυκίαν Ἑλιθὰ (ναί, πολὺ ἐχάρηκα
πού μου ἔγραψαν ὁ ἀδελφός σου) Ποιητικὸν
Νάρκισσον (τὴ ἐθνοβιάδης καὶ πατριωτικὴ ἐπι-
στολή!) Ἄδραν (ἴσως πολὺ πού εἶσαι καλύτερα
καὶ τυπομονὴ νὰ γίνῃς ἐντελὸς καλὰ σ' εἶλε
καὶ τώρα τὸ τετραδίου σου, δὲν περᾶσαι) Κλέο-
διν τὸν Φιλομήτηρα (ναί!) Μακαροῦσαν,
Ἀντιγόνη (ἡ ὅποια εὐφρασε τὴν Σφίγγα τῶν
Πάγων τὸ ἀνωτερον μυθιστόρημα εἰς ὅσον ἰδη-
μοσιεύσασα μέχρι τοῦδε) Ἀτταγίδα (ναί, ἔραρον
σὲ συγχαίρω διὰ τὴν γυμναστικὴν τὸ φουδόνου-
μον Τετροπὸν τὸ ἔχει ἄλλο) Φιλέλληνα
Μικρασιάτην, Ἀλέξανδρον Μεγαλοῖδη (σου
πρέπει νὰ στείλῃς πρώτος ἔσπευδα;) Κόρη
τοῦ Ναυπλίου (ἡ ὅποια αὐτοῦς ἤρε τὸ Τάχην
μὲ γὰ νὰ ἴδωμε, ἦ-αν ἐρεῖνος;) Σαπαράκι,
(ἂ μὴ πιστεύῃς καὶ τόσον πολὺ τὸ ὄνειρό!)
Ἀτταβίριον Ρόδου (πῶς; πάντοτε σοῦ ἀπαντῶ
δ' ἔλας μαζί: μετ' τὸν 23ον, χρυσίδε: πρ. 5)
Μοθροῦ τῆς Ἀστρονομίας (ἡ ὅποια ἐχάρη πολὺ
πού ἔχω τώρα ἀντιπροσώπων εἰς τὴν Ρωσίαν
δὲν κ. Μάδρον, καὶ δὲν θὰ δυσκολεῖται πλέον
εἰς τὴν ἀποστολὴν τῶν χειρῶν); Μάδρον
Πριγκίπα κτλ κτλ.

Ἐἰς ὅδας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 28
Μαρτίου οἰκαντήσω εἰς τὸ πρῶτον.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ἈΣΚΗΣΕΙΣ
Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 17 Μαΐου
Ὁ χῆρος τοῦ Λύκου, ἐπὶ τοῦ ὅποιου δὲν ἔγραψον
τὰς λύσεις τῶν ἀσκησῶν μου, πηλείται ἐν
τῷ Ἐρωτικῷ καὶ εἰς ἡμετέρας, ὅν ἔγραψον
περί τῆς 21 ἡμέρας καὶ πηλείται ἐπὶ 1.

161. Συλλαβογράφος.
Εἰς δύο φθόγγους μουσικοῦς, στοιχεῖον ἂν συνήθῃ
ἢ ἕνα ῥωμαῖον στρατηγὸν ἀπλοῦστατα θὰ γράψῃς.
Ἐστὴν ὅτι τὸ: Ἀρχιναύαρχος Θεμιστοκλέους

162. Ἀναγραμματισμός.
Εἶμαι πόλις τῆς Ἀσίας: ἂν με ἀναγραμματιστῶς
ἀποκαρῶτος, τὸν ἐπίλον περὸς τὸ ἀναγραμματιστῶς.
Ἐστὴν ὅτι τὸ: Μικρὸν Τρυπανιστῶν

163. Μεταγραμματισμός.
Βγάλε θῆ καὶ βάλε γῶ
Καὶ θὰ ἴδῃς εἰς τὸ φερό.
Πὸς τὸ σχῆμά μου θ' ἄρῃσω
Καὶ ἐπὶ ὄφρον θὰ καθίσω.
Ἐστὴν ὅτι τὸ: Πηλοῦ τῆς Κόρης

164. Μωσαϊκόν.
Ὁ ἰσπετής ΑἴΤΟΣ, ἡ ΑΥΡΑ τῶν ὄρων
Τὸ κοῖλον ΔΩΜΑ τ' οὐρανοῦ, ἡ μυστολόκος ΦΥΣΙΣ
Σὺ δίδου τὰ συστατικά, δι' ὧν πηλοῦν ὄρων
Μπορεῖς νὰ σχηματιστῶς.
Ἐστὴν ὅτι τὸ: Λεωμοῦ

165. Αἵνιγμα.
Τυρλὸς εἶνε καὶ σὶ βλέπει,
Νὰ τὸν ἔγῃ δὲν εἰμπορεῖς.
Ἐστὴν ὅτι τὸ: Ἀλιεῶν

166. Κρυπτογραφικόν.
1234526789 = Ἡρώς Ἰσαλός.
2389 = Θεός τῶν Ἀρχαίων.
349 = Μέλος τοῦ σώματος.
46429 = Μέγα ποίημα.
52524 = Ἐπιφώνημα.
8432 = Νόμισμα.
74538 = Χωρίον ἑλληνικόν.
832 = Θεὰ τῶν Ἀρχαίων.
9432 = Πρόσωπον ἐκ τῶν τῆς Ἰστορίας.
Ἐστὴν ὅτι τὸ: Σουλοῦ Ἰστού

167-170. Μαργικὴ Συλλαβὴ.
Τῆ ἀναλλαγῇ ἐνὸς οὐσιωδῆς γράμματος εἰ-
κόστος τὸν κατέμα λέξουσι διὰ μίαν συλλαβὴν
πάντοτε τῆς αὐτῆς, σχηματῶσαν ἄλλας τῶνας λέ-
ξεις: ἄθις, σῶμα, κῆρος, ἦρα
Ἐστὴν ὅτι τὸ: Ἰστού

171. Συλλαβικὴ Ἀκροστοιχίς.
Αἱ ἀρχαῖαι συλλαβαὶ τῶν ζητούμενων λέξεων
ἀποτέλουσι τὸνομα ποικίμου.
1. Ἄθος. 2. Πόλις τῆς Βοιωτίας. 3. Κρί-
τος Ἐθροῦ. 4. Πηλοῦ.
Ἐστὴν ὅτι τὸ: Ἀρχοῦ Α. Σαπονάκη

172. Ἑλληνοδύμῳνον.
ἡ ὀσση-π-ω-α-η ἰσούα.
Ἐστὴν ὅτι τὸ: Ἀρχοῦ Α. Σαπονάκη

173. Γοῖθος.
τὴ
Τὸ: δ — τὸ — τὴ — τὴ
Ἐστὴν ὅτι τὸ: Ἀρχοῦ Α. Σαπονάκη

ΑΥΣΕΙΣ
αὐτὸ πνευματικὸν ἀσκήσεις τῆς 31ης Ἰανουαρίου 2. 1

46. Νήρσιος, κισός. — 47. Καρκίνος. —
48. Ἀκρίτας.
49. ΖΗΝΟΒΙΑ 50-54. Γνωμῆν
Η Α Ο Ν τῆς ἀναλλαγῆς διὰ τὸν
Ν Α Υ Σ Ι Κ Α γράμματος κ, σχῆμα
Ο Σ Ω Κ τῆς ἐνὸς αἰ λέξεως: κα
Β Ο Ι Ω Τ Γ Ι Α κῆς, σῶμα, κῆρος: κα
Ι Κ Ι Ι Ι κα. κῆρος — 53
Α Ν Α Κ Α Ι Α ΤΡΙΤΩΝ (1. γῆτον,
2. ἩΡΑ, 3. Βολεῖ ἡ
κῆτος. 5. ἸΩΝ. 6. Τῆνος. — 56. ΤΑΡΑΣ,
ΑΝΑΦΗ (1. Τῆνος. 2. Ἀφγανιστάν. 3. ΡΑ-
δῶμανθος. 4. Ἀνθίας. 5. Σαλαμίς). — 57.
Ἐθροῦ. — 58. Μὴ ἐπιθῶμαι ἀλλοτρίω.